

Pirineu Oriental: Massís del Canigó (2.784 m)

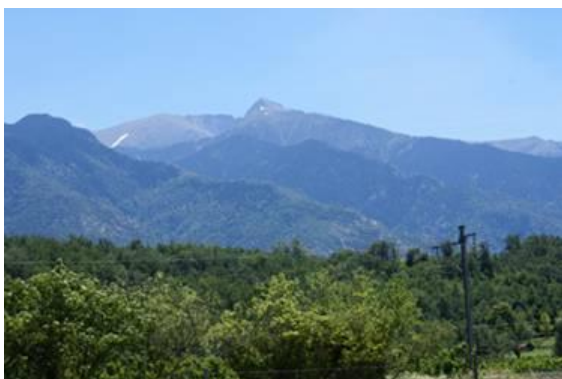
Data: dies 19, 20 i 21 de juny de 2009

Participants: Joan Aubia, Susana Álvarez, Marcel Fortuny, Pili Inostroza i Toni Coll.

El massís del Canigó, sostre del Rosselló i muntanya sagrada dels catalans, és la primera gran talaia de la serralada dels Pirineus Orientals, després d'emergir de la mar Mediterrània.

El nom del Canigó, a través de documents antics ja s'esmenta de diferents maneres a partir de l'any 950. Per mitjà de la Crònica del monjo Italià fra Salimbene de Adam, datada entre 1276 i 1285 coneixem la llegenda del rei Pere II de Catalunya, en la que el situà com el primer home que puja fins al cim, tot envoltat de boires i tenebres, "Mons Caliginosus", que ens podria fer suposar l'origen del topònim Canigó.

Realitat o ficció èpica del moment, forma part del nostre imaginari col·lectiu i per tant és la clau que ha forjat l'estimació que tenim per aquest cim la majoria dels excursionistes catalans.

El passat divendres dia 19 per la tarda anem al Càmping del Bosc de Vernet, on plantem les tendes del nostre petit campament de cap de setmana. El dissabte dia 20 a trenc d'alba pugem amb el vehicle cap el Coll de Jou i cap a l'aparcament del Refugi Marailles (1.600m). A les 6 hores ja estem de marxa tot seguint el sender GR-10 cap el Coll Verd. Després passem el riu del Cadí per sobre d'uns troncs fent una mica d'equilibris.

Continuem pujant per la jaça del Cadí, deixem el sender GR i continuem a mà dreta cap a la cabana i font d'Aragó, poc més amunt ens deturem una mitja hora per esmorzar recolzats en un bivac.

Pugem entre nerets i ginesteres pels plans del Cadí i tot seguit per sender pedregós cap a la portella de Vallmanya i per la Xemeneia arribem al cim de la Pica del Canigó (2.784m.) a les 11 hores del matí. Fem moltes fotografies amb els feixos de llenya i les senyeres que poc a poc els excursionistes han anat aplegant vora la creu per a fer el foc màgic durant la nit de Sant Joan.

A les dotze iniciem el descens pel sender del Nord, passant pel pic Jofre (2.362m.) i la Font de la Perdiu. Anem fins la cruïlla amb el sender GR-10 que puja del Refugi de Cortalets i rodeja tot el massís pel vessant occidental.

A partir d'aquí ja seguim sempre el GR-10, continuem baixant fins al Refugi de la Bonaigua (1.741m.), dinem i tot seguit pugem fins el coll de la Jaça d'en Vernet (2.061m.) i cap el coll Segalés (2.040m.).

Baixem altre cop cap el riu del Cadí, fem l'última pujadeta al coll Verd i a les 8 hores de la tarda arribem al aparcament del Refugi de Marailles.

El diumenge dia 21 pel matí després del merescut descans fem una petita excursió de cloenda cap el riu i els saltants d'aigua de Sant Vicenç. Un espectacle de gorges per arribar finalment a la cascada més alta anomenada dels Anglesos.

